

The Truth about Water Baptism

ÚVOD

Každý člověk, který přichází k Ježíši, veden Duchem, bude se chtít nechat pokřtít. A ve skutečnosti, aby obdržel spásu, bude potřebovat, **aby** byl pokřtěn ve jméno Pána Ježíše Krista na odpuštění hříchů (Skutky 2:38). Ježíš přikázal křest (Matouš 28:19) a řekl: "Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání" (Jan 14:15).

Ale ještě před křtem by měl kandidát na křest učinit úpiné pokání a uvěřit celým svým srdcem, že Ježíš je Kristus, Syn Boží (Skutky 2:38, 8:37). Tato skutečnost - být ponořen do vody ve jméno Ježíš -sama o sobě odpuštění hříchů nezpůsobí. Vyžaduje se pokání a křest ve jméno Ježíš. Hříšník, který nemá v úmyslu odvrátit se od svého hříšného života, nebude mít ze křtu žádný užitek.

Pokud hříšník učinil úpiné pokání a věří, že Bůh mu odpustil, měl by se dát správně pokřtít ve jméno Ježíš oprávněným služebníkem. Avšak pokud se po naplnění předchozích požadavků, nedá pokřtít, postaví se tím do neposlušnosti vůči Kristovu evangeliu, a to mu bude bránit v duchovním vývoji.

DŮVOD KŘTU

Křest je skutek poslušnosti Bohu, vykonaný člověkem, který věří evangeliu Pána Ježíše Krista, aby přijal odpuštění hříchů. Je to také otázka dobrého svědomí před Bohem, protože křest nás činí spasenými skrze vzkříšení Ježíše Krista (1 Petr. 3:21). A kdo je pokřtěn v Krista, je i oblečen v Krista (Galatským 3:27).

Křtem věřící vyjadřuje své oddělení od starého hříšného života a identifikuje sám sebe jako toho, kdo touží žít nový život pro Ježíše. Jeho předcházející hříšný život je vlastně pohřben s Kristem ve křtu (Římanům 6:4).

SPRÁVNÝ ZPŮSOB KŘTU

Kropení, polévání a ponoření jsou způsoby křtů, které jsou dnes používány. Efezským 4:5 uvádí: "Jeden Pán, jedna víra, JEDEN křest." Proto i my věříme, že je jenom jeden správný způsob křtu. Je to ten, kterého používal Ježíš a Jeho učedníci.

Dva odkazy z Písma nám ukazují, o jaký způsob jde: "A Ježíš, když byl pokřtěn, vystoupil ihned z vody" ... (Matouš 3:16) Skutky 8:38,39 - v souvislosti, kdy Filip křtil komorníka, říkají: ..."A Když vystoupili z vody"... **"Vystoupili"** nám ukazuje, že správně vykonaný křest je ponořením do vody. Pavlův odkaz, že křest je jako pohřbení s Kristem (Římanům), také toto tvrzení podporuje. Studie řeckého slova **baptizo**, z něhož křest pochází, dává nezvratný důkaz, že ponoření do vody je ten správný způsob křtu. Baptizo znamená namočit, ponořit nebo potopit.

BIBLICKÁ FORMULE PRO KŘEST

Ježíš přikázal svým zbývajícím jedenácti učedníkům v Matoušovi 28: 19, aby křtili: "Protož jděte a učte všechny národy a křtěte je"... On mluvil k mužům, kteří rozuměli Písmu (Lukáš 24:45). Jeho slova je samozřejmě upoutala. Byli svědky Jeho smrti, pohřbu a vzkříšení. A brzy byli také svědky Jeho nanebevstoupení. *Věděli, že On měl slova věčného života a nezapomněli je.

Už dříve jim přikázal: "Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání" (Jan 14:15). Nevěřící Tomáš, když viděl na Jeho rukou stopy po hřebecích a ránu v Jeho boku, učinil vyznání: "Můj Pán a můj Bůh" (Jan 20:28). Učedníci věděli, že On je Bůh, který přišel v těle, milovali Jej a v dodržování přikázání neselhali. V onen významný den letnic, který je zaznamenán ve druhé kapitole Skutků čteme, že oni poprvé uposlechli příkazu křtít. Byli právě naplněni Duchem svatým a mluvili v jiných jazycích, jak jim dával Duch promlouvat (Skutky 2: 4). Petr se s jedenácti učedníky postavil a kázal o Ježíši Kristu, o tom ukřižovaném. Židé a proselitě, kteří se sešli o svátku letnic v Jeruzalémě, se z posměvačů změnili na zájemce. Usvědčení ve svém srdci z Petrova kázání, ptali se, co mají dělat, aby byli spaseni. Petr, řečník uschopněný skutečností, že Ježíš mu dal klíče od království nebeského (Matouš 16:19), odpověděl: "Čiňte pokání a každý z vás ať přijme křest ve jméno Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého." (Ducha Božího, kterého přijali apoštolé)

Petr používal svou Bohem danou autoritu. Ostatních jedenáct apoštolů tam stálo v tichém souhlasu s ním. "Tehdy ti, kteří přijali slova jeho, byli pokřtěni a v ten den se připojilo k nim okolo tří tisíců duší" (Skutky 2:41).

Na první pohled to může vypadat jako protiklad k tomu, co jim Ježíš přikázal v Matoušovi 28:19, jako formulí pro křest (slova, která se říkají při křtu nad člověkem, když je ponořen). Víme, že veškeré Písmo je inspirováno Bohem (2. Timoteovi 3:16), a tak v Písmu nemůže být žádný protiklad. Proto se musíme podívat na tyto dva verše trochu blíže. A když tak učiníme, uvidíme, že Skutky 2:38 nejsou v protikladu, ale že je to naplnění Matouše 28:19.

Nejdříve se podívejme, co přikázal Pán Ježíš: ..."křtíce je ve JMÉNO Otce i Syna i Ducha svatého." Příkaz zní - křtít ve JMÉNO (v *čísle jednotném*) Otce i Syna i Ducha svatého. V Petrově odpovědi na to, co má být učiněno, stojí: ..."bud'te pokřtěni ve JMÉNO Ježíše Krista"... Aby oba výroky souhlasily, a protože jsou oba v Božím Slově, musí být JMÉNO Otce i Syna i Ducha svatého **JMÉNO Ježíš Kristus**.

Písmo to potvrzuje: "Ona porodí syna a jeho jméno bude JEŽÍŠ: on zajistí vysvobodí lid svůj od hříchů jejich" (Matouš 1:21). Matouš doplňuje: ..."a nazvala jméno jeho JEŽÍŠ." Syn, o kterém mluví Matouš 28:19, který byl počat z Ducha svatého v Panně Marií, přijal jméno **Ježíš**. Ten stejný Ježíš řekl: "Já přicházím v Otcově jménu"... (Jan 5: 43) Ježíš zdědil jméno svého Otce, tak jako ty i já dědíme jméno našich otců (Židům 1:4). Duch svatý přišel ve stejném jménu, jaké oznámil Ježíš v Janovi 14:26: "Utěšitel pak, ten Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém"... JMÉNO Otce je **Ježíš**, JMÉNO Syna je **Ježíš** a JMÉNO Ducha svatého je **Ježíš**.

Boží Slovo zůstává znovu pravdivé, neprotiřečí si. Otec, Syn a Duch svatý **jsou tituly** jednoho Boha, kterého jméno je **Ježíš**. **Petr a ostatní** apoštolé to věděli. Proto Petr řekl to, **co řekl, a ostatní** apoštolé tam stáli v souhlasu s ním. Takže v den letnic bylo tři tisíce duší pokřtěno ve jméno **Ježíš**. To jméno, které Petr deklaroval ve Skutcích 4:12, bylo jediné jméno pod nebem dané lidem, skrze které mohou být spaseni. Filip vyznal stejné jméno při křtu Samařanů ve Skutcích 8: ..."oni byli pokřtěni jenom ve jméno Pána Ježíše." Podobně Petr pokračoval i ve Skutcích 10:48. Dal příkaz pohanům, kteří již přijali Ducha svatého, aby byli pokřtěni ve jméno Páně. Slovo **příkaz** má zde zvláštní význam, protože bylo řečeno důstojníkovi italské armády. Pro něj by neuposlechnutí příkazu znamenalo zlé následky.

Ve Skutcích 19:1-7 čteme o dvanácti mužích z Efezu, kteří neměli dar Ducha svatého. Když zjistili, že nepřijali Ducha svatého, Pavel, apoštol narozený jako "nedochůdce" (1.Korintským 15:8), se jich ihned zeptal, v co byli pokřtěni. A protože byli pokřtěni jenom křtem Jana Křtitele, křtem k pokání, Pavel jim vysvětlil, že musí věřit v toho, který přišel po Janovi, v Krista Ježíše. Když to uslyšeli, byli pokřtěni ve jméno Pána Ježíše. Potom na ně Pavel vkládal ruce a oni přijali Ducha svatého. Tento biblický příběh zobrazuje dva důležité body ohledně křtu: (1) Když osoba nepřijala Ducha svatého, může to být proto, že ještě nebyla pokřtěna ve jméno Ježíše, (2) když osoba už byla pokřtěna, ale ne ve jméno Ježíše, Pavel ji znovu pokřtil ve jméno Ježíše.

Pavel ve jméno Pána silně věřil. Naučil se jméno Pána v nezapomenutelné příhodě, která jej v jeho životě potkala na cestě do Damašku: "A jak cestoval, přišel blízko k Damašku. A najednou ho

obklíčilo světlo z nebe. A padna na zem, uslyšel hlas, který mu říkal: Sauli, Sauli, proč mě pronásleduješ? A on řekl: Kdo jsi, Pane? A Pán mu odpověděl: Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ"... (Skutky 9:3-5). Pavel, dříve pronásledovatel křesťanů, se stal křesťanem. Mluví o vzývání jména Páně při svém vlastním křtu, ve Skutcích 22:16.

Některé další odkazy poukazující na formuli pro křest ve jméno Pána Ježíše, jsou: ..."pokřtěn v Ježíše Krista"... (Římanům 6:3), ..."ale vy jste obmyti, ale vy jste posvěceni, ale vy jste ospravedlněni ve jménu Pána Ježíše" (1.Korinským 6:11), "A všecko, cožkoli činíte ve slovu, anebo v skutku, všecko činite ve jménu Pána Ježíše, díky činíce Bohu a Otci skrze něho" (Kolosenským 3:17).

Další knihy podporují skutečnost, že první církve používala jako svou formuli pro křest: ve *jméno Pána Ježíše Krista*. "Originální slova byla: ve jméno Ježíše Krista, nebo Pána Ježíše. Křest do trojice byl rozvinut později", **Biblický slovník**, Scribners, strana 241, díl I. "První církve vždy křtila ve jméno Pána Ježíše, až do rozvinutí trojice", **Canneyova encyklopedie**, strana 53. Nauka o trojici byla oficiálně přijata katolickou církví roku 325 n.l., takže asi tři stovky let od začátku církve.

ZÁVĚR

Ježíš přikázal křest. Učedníci a první církve uposlechli Jeho příkazu a přikázali to i dalším.

Přikazuje to Bible svatá, předaná nám rukou Pánovou. Takže odpovědností každého, kdo hledá pinou spásu, je být pokřtěn biblickým způsobem a za použití správné formule.

Bible neobsahuje záznam o nikom, kdo by byl pokřtěn jiným způsobem, nežli ponořením do vody (*způsob*) a ve jméno Pána Ježíše (*formule*). Proto usuzujeme, že křtění do titulů, za použití slov "ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého", je tradice ustanovená lidmi. Ježíšův příkaz v Matoušovi 28:19 nemá být uposlechnut používáním těchto titulů, je to pouze opakování. Petr a zbytek apoštolů byli v den letnic v poslušnosti vůči Bohu, když stanovili, že křest má být vykonán ve jméno Ježíše.

Spasení přichází jedinečně z milosti Boží. Je to pouze Jeho milost, že můžeme činit pokání a být pokřtěni ve jméno Ježíše na odpuštění našich hříchů. Je to naše privilegium a pocta, být s Kristem pohřbeni ve křtu, pro dobré svědomí před Bohem. Skrze náš akt poslušnosti ve křtu, ve jméno Ježíš Kristus, přijmeme zaslíbení daru Ducha svatého. Všichni, kdo činili pokání, by měli být pokřtěni ve jméno Ježíše, i když přijali Ducha svatého (Skutky 10:44-48). Bůh to přikázal. Každý skutečný věřící udělá to nejlepší, aby uposlechl Božího příkazu. Nedopustí, aby jej něco zastavilo.